

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

06 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte
judecători

URSACHE Petru
NICOLAEV Ghenadie
MORARU Petru

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Macar Alexandru în numele părții vătămate Pantazi Adrian, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 octombrie 2015, în cauza penală privindu-l pe

MATEAȘ Ghenadie Dumitru, *născut la 01 decembrie 1971, originar și domiciliat în r-nul Hîncești, s. Cioara.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 17.05.2014 – 02.03.2015;

Instanța de apel: 23.03.2015 – 16.10.2015;

Instanța de recurs: 10.02.2016 – 06.04.2016.

Asupra recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești din 02 martie 2015, Mateaș Gh. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 352 alin. (3) lit. d) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal, la pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 400 unități convenționale, echivalentul a 8000 (opt mii) lei și s-a dispus încetarea procesului penal în baza art. 361 alin. (1) Cod penal, în temeiul art.60 Cod penal, din motivul intervenirii termenului de prescripție.

Totodată, Mateaș Gh. a fost achitat în baza art. 189 alin. (5), art. 155 și art. 190 alin.(2) lit. c) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond, *în fapt*, a constatat că Mateaș Gh., la 20 februarie 2008, aflîndu-se în biroul notarului privat Tudos R., situat în or. Hîncești, str. M. Hîncu 108, ducînd în eroare notarul, a falsificat procura înregistrată cu nr. 663 din numele părții vătămate Pantazi A., semnînd și imitînd semnătura ultimului la rubrica „*semnătura mandantului*” - procură cu drept general de dispoziție asupra mijlocului de transport de model „Mercedes 312D” cu n/î HN AO 769, proprietatea părții vătămate

Pantazi A., folosind această procură la 05.06.2008 pentru a înstrăina mijlocul de transport nominalizat.

Ulterior, continuându-și acțiunile infracționale, Mateaș Gh. având intenția exercitării unui drept presupus, în mod arbitrar și prin încălcarea ordinii stabilite, sub pretextul nerestituirii banilor în sumă de 8000 mii euro, dintre care 5000 mii euro erau împrumutați, iar 3 mii euro constituiau dobânda de 10 % pe termen de 6 luni, împrumutați lui Pantazi A., având în posesie microbuzul părții vătămate de model „Mercedes” n/î HN AO 769 și actele acestuia, la data de 05.06.2008, folosind procura falsă, care îi dădea dreptul de dispoziție asupra mijlocului de transport, l-a înstrăinat lui Moraru I. înmatriculându-l pe numele ultimului la SEET Hîncești și cauzându-i părții vătămate Pantazi A. daune în proporții deosebit de mari, în sumă de 8000 euro, echivalentul, conform cursului oficial al BNM la data de 05.06.2008, a 126017,6 lei.

Prin rechizitoriul, Mateaș Gh. a fost învinuit și de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 189 alin. (5) Cod penal, precum că el, acționând ilegal față de partea vătămată, continuând acțiunile criminale având scopul dobândirii prin șantaj a mijloacelor bănești de la partea vătămată Pantazi A., exercitând presiuni psihice exprimate prin amenințări asupra sa și rudelor acestuia în vederea transmiterii sumei de 3535 euro, la data de 01.09.2008 a impus partea vătămată Pantazi A. să scrie o recipisă precum că este dator cu bani în sumă de 3535 euro, ultimul fiind sub influență fizică și psihică și fiind convins de posibila realizare a amenințărilor, a întocmit o recipisă prin care confirmă, că ar fi luat cu împrumut suma de bani de 3535 euro, echivalentul conform cursului oficial al BNM cu 50277 lei, în realitate tranzacția de împrumut nu a avut loc, scopul lui Mateaș Gh. fiind de a crea artificial datoria în vederea obținerii ulterioare a mijloacelor bănești.

La fel, lui Mateaș Gh. i s-a mai încriminat comiterea infracțiunii prevăzute de art. 155 Cod penal, precum că el, continuându-și acțiunile criminale, în perioada lunii iulie 2009 - data exactă nefiind stabilită de către organul de urmărire penală, fiind la domiciliul său situat în or. Hîncești, str. Chișinăului 25, din cauza nerestituirii banilor menționați în recipisă, cu un cuțit de bucătărie l-a amenințat pe Pantazi A., punându-i cuțitul în regiunea abdomenului și amenințându-l cu moartea, partea vătămată primind amenințarea ca una reală, întrucât a existat pericolul realizării acestei amenințări.

Tot lui Mateaș Gh. i s-a încriminat comiterea infracțiunii prevăzute în art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, precum că el, având scopul și intenția de a dobândi ilicit bunurile altei persoane, cunoscând că partea vătămată Pantazi A. are un alt microbuz, în perioada lunilor iunie-august 2009, data exactă nefiind stabilită de către organul de urmărire penală, prin înșelăciune și abuz de încredere, sub pretextul de a repara microbuzul de model „Mercedes 313 CDI” n/î portugheze 65-05-PP, numărul caroseriei WDB9036631R104416, l-a convins pe Pantazi A. să i-l transmită în posesie după care l-a însușit, dezasamblându-l și cauzându-i în așa mod părții vătămate daune materiale în proporții considerabile în sumă de 20157 lei.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței în termenul și modul prevăzut de art. 401-402 Cod de procedură penală, a fost atacată cu apeluri de către procuror și avocatul părții vătămate.

3.1. Procurorul a solicitat casarea sentinței din motivul ilegalității și netemeinicii acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Mateaș Gh. să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.352 alin. (3) lit. d), art. 189 alin. (5), art.155 și 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, cu stabilirea pedepselor: în baza art. 352 alin.(3) lit. d) Cod penal - 3 ani închisoare; în baza art.155 Cod penal - 1 an închisoare; în baza art.190 alin.(2) lit. c) Cod penal - 2 ani închisoare; în baza art.189 alin. (5) Cod penal - 9 ani închisoare. Conform art.84 alin.(1) Cod penal prin cumul parțial al pedepselor stabilite, definitiv să-i fie aplicată o pedeapsă de 10 ani închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip închis.

În susținerea apelului, s-a invocat că instanța de fond, pronunțând sentința, corect a apreciat probele în sensul stabilirii vinovăției inculpatului privind comiterea de către acesta a infracțiunilor prevăzute de art. 361 alin .(1) Cod penal și art. 352 alin. (3) Cod penal, însă neîntemeiat i-a aplicat inculpatului pedeapsa cu aplicarea art. 79 Cod penal, la fel, neîntemeiat l-a achitat pe capetele de învinuire incriminate în baza art. 155, 189 alin. (5) și 190 alin. (2) Cod penal, pe motivul inexistenței faptei infracțiunii.

Astfel, instanța de fond, nu a analizat sub toate aspectele circumstanțele cauzei în ansamblul lor și a dat o apreciere greșită probelor acumulate - fapt ce a atras după sine achitarea inculpatului pe unele capete de acuzare.

Referitor la condamnarea inculpatului în baza art. 352 alin. (3) Cod penal cu aplicarea art. 79 Cod penal, s-a menționat că instanța de fond la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de împrejurările în care a fost comisă infracțiunea, iar pedeapsa aplicată lui Mateaș Gh. nu va atinge scopul de reeducare a ultimului. Instanța a considerat ca circumstanță excepțională prezența copiilor minori la întreținerea inculpatului și faptul că este unicul întreținător al familiei. Or, în atare situație acuzarea consideră că instanța de judecată a ignorat recomandările explicative din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr.8 din 11.11.2013 cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale.

3.2. În apelul avocatului Macar Al., declarat în numele părții vătămate Pantazi A. s-a solicitat casarea parțială a sentinței, din motivul blîndeții pedepsei, cu excluderea aplicării prevederilor art. 79 Cod penal și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Mateaș Gh. să fie condamnat în baza art. 189 alin. (5), 155, 190 alin. (2) Cod penal, și prin concurs de infracțiuni să i se stabilească pedeapsa sub formă de închisoare - 17 ani, cu executarea acesteia în penitenciar de tip deschis.

În vederea argumentării celor solicitate, apelantul a menționat că aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal nu a fost solicitată de inculpat, partea apărării sau procuror, astfel instanța din oficiu într-un mod absolut arbitrar și ilegal a aplicat prevederile acestei norme. La fel, s-a menționat că Mateaș Gh. a avut un comportament agresiv față de Pantazi A. și membrii familiei sale. Inculpatul pe tot parcursul procesului penal, inclusiv și în ședința de judecată, a respins învinuirea, motivând că nu se consideră vinovat în comiterea infracțiunilor prevăzute la art. 155, 190, alin. (2) lit. c), 189, alin. (5) Cod penal, care îi sunt imputate. Însă, versiunea inculpatului a fost combătută prin probele prezentate de partea învinuirii.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 octombrie 2015 apelurile declarate de procuror și avocatul părții vătămate au fost admise, sentința a fost casată parțial, în partea stabilirii pedepsei în baza art. 352 alin. (3) lit. d) Cod penal, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit căreia Mateaș Gh. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 352 alin. (3) lit. d) Cod penal la 4 ani închisoare, cu aplicarea art. 90 Cod penal și dispunerea suspendării executării pedepsei pe un termen de probațiune de 2 ani. În rest, celelalte dispoziții ale sentinței au fost menținute, fără careva modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei adoptate, instanța de apel a menționat că instanța de fond a stabilit corect starea de fapt ce corespunde probelor din dosar, respectiv sentința atacată urmează a fi menținută în partea achitării inculpatului în baza art. 155, 190, alin. (2) lit. c) și 189 alin. (5) Cod penal.

Cu privire la pedeapsa aplicată inculpatului în baza articolului 352 alin.(3) lit. d) Cod penal, s-a apreciat că, în această parte criticile apelanților sunt fondate, întrucât prima instanță nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 și 79 Cod penal, fiind aplicată pedeapsa în alte limite decât cele prevăzute de lege. Or, sancțiunea art. 352 alin.(3) lit. d) Cod penal prevede ca pedeapsă – închisoarea, însă analizând conținutul sentinței, prima instanță nu a motivat aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal, adică aplicarea pedepsei cu amenda, care este mai ușoară decât cea prevăzută de lege, întrucât, în speță, nu se cuprind circumstanțele excepționale, legate de scopul și motivele faptei, de rolul inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de articolul 352 alin.(3) lit. d) Cod penal sau de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și consecințele ei.

În contextul dat, s-a considerat că sentința atacată este viciată în partea stabilirii pedepsei, motiv pentru care, în vederea reparării erorii de drept comise de instanța de fond, se impune pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, totodată ținându-se seama de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana inculpatului, de datele ce-l caracterizează, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării acestuia, precum și că scopul pedepsei penale este restabilirea echității sociale și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și altor persoane.

Prin urmare, instanța de apel a reținut că inculpatul a comis o infracțiune gravă, se caracterizează pozitiv, are la întreținere și educație doi copii minori, nu are antecedente penale, careva circumstanțe agravante nu au fost stabilite. Raportînd principiile și criteriile de individualizare a pedepsei la sancțiunea art. 352 alin.(3) Cod penal, se va aplica inculpatului pedeapsa cu închisoarea pe un termen de 4 ani.

Pe aceeași linie de considerente, s-a mai conchis că scopul pedepsei poate fi realizat cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, adică corectarea și reeducarea inculpatului să se desfășoare în condiții non privative de libertate, fiind dispusă suspendarea condiționată a pedepsei cu închisoare pe un termen de probă, dacă inculpatul nu va mai săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită va îndreptăți încrederea acordată.

În afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelanți, examinând aspectele de fapt și de drept ale cauzei, conform cerințelor din articolul 409 alin.(2) Cod

de procedură penală, instanța apreciază că nu există alte temeiuri de a interveni în sentință, respingând celelalte pretenții ale apelanților, ca nefondate.

6. Nefiind de acord cu soluția pronunțată de instanța de apel avocatul Macar Al., acționând în numele părții vătămate Pantazi A. a atacat-o cu recurs ordinar solicitând casarea deciziei și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanța de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul specifică că, instanța de apel, fără a lua în considerație circumstanțele specifice cauzei, i-a aplicat neîntemeiat inculpatului o pedeapsă prea blândă, pentru faptele infracționale comise. Totodată, recurentul consideră că instanța de apel corect a exclus aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal, dar incorect a individualizat pedeapsa aplicată pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 352 alin. (3) lit. d) Cod penal cu aplicarea art. 90 Cod penal.

Or, un factor foarte important de către instanța de apel a fost scăpat din vedere și anume faptul că Mateaș Gh. a mai comis infracțiunea prevăzută de art. 361 alin. (1) Cod penal. Aceasta denotă că corectarea lui nu este posibilă fără aplicarea sancțiunii cu privarea de libertate. Mai mult ca atât, pînă în prezent Mateaș G. nu a restituit prejudiciul material și moral pricinuit părții vătămate și a declarat executorului judecătoresc că nici nu are de gînd să-l restituie.

De asemenea, recurentul menționează că martorul Munteanu a relatat că Pantazi A. i-a încredințat anume lui înstrăinarea automobilului, dar nu lui Mateaș Gh. cum se menționează în partea descriptivă a sentinței instanței de fond. Urmează a atrage atenția și asupra faptului că în cazul înstrăinării automobilului de către Munteanu acesta avea să fie vîndut la prețul lui real de 10 000 Euro și nu 8 000 Euro, cum a făcut-o Mateaș G. și a prejudiciat esențial pe Pantazi A.

Avocatul mai susține că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită. Astfel, nu s-a ținut cont de faptul că, vina lui Mateaș Gh. de săvârșirea celorlalte infracțiuni incriminate prin rechizitoriu, este probată prin declarațiile părții vătămate Pantazi A. și a martorilor Bagrin I. și Munteanu S.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat pe dispozițiile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art.431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, inculpatul Mateaș Gh. în referința depusă privind opinia sa asupra recursului declarat de apărătorul părții vătămate, menționează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, cu menținerea hotărîrii atacate.

8. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, iar în vederea acestei statuări se expun următoarele argumente de fapt și de drept.

Pornind de la dispoziția art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, se reține că instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în

drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și motivate corespunzător de recurent.

Potrivit textului recursului declarat de avocatul Macar Al. în numele părții vătămate Pantazi A., se constată că titularul acestuia invocă de drept temeiurile stipulate de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, și anume specificând că decizia instanței de apel urmează a fi casată deoarece instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

În esență, recurentul critică hotărîrea adoptată de instanța de apel, de altfel și cea a primei instanțe, dat fiind că s-a dispus achitarea lui Mateaș Gh. pe capetele de învinuire incriminate acestuia în baza art. 189 alin. (5), art. 155 și art. 190 alin.(2) lit. c) Cod penal, or în opinia recurentului vinovăția acestuia se confirmă indubitabil prin declarațiile date de partea vătămată Pantazi A. și martorii Bagrin I. și Munteanu S., care nu au fost just apreciate de instanțe.

De asemenea, titularul recursului susține că instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în cererea sa de apel, nespecificînd expres asupra căror anume motive a omis instanța să se pronunțe argumentat, precum și invocînd că instanța de apel greșit a dispus condamnarea lui Mateaș Gh. în baza art. 352 alin. (3) lit. d) Cod penal la 4 ani închisoare, cu aplicarea art. 90 Cod penal și dispunerea suspendării executării pedepsei pentru un termen de probațiune de 2 ani.

Verificînd alegațiile recurentului, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal conchide că acestea sunt vădit neîntemeiate, iar instanța de apel la adoptarea soluției de admitere a apelurilor declarate de procuror și avocatul părții vătămate, cu casarea parțială a sentinței, în partea stabilirii pedepsei în baza art. 352 alin. (3) lit. d) Cod penal și pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit căreia Mateaș Gh. a fost recunoscut vinovat în baza articolului nominalizat la 4 ani închisoare, cu aplicarea art. 90 Cod penal și dispunerea suspendării executării pedepsei pentru un termen de probațiune de 2 ani, în rest, celelalte dispoziții ale sentinței fiind menținute, a respectat prevederile legale, adoptînd o soluție corectă și întemeiată.

Față de cele ce preced, este relevant de menționat că la această etapă a procedurilor instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decît cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, întrucît aceasta este atributul exclusiv al instanțelor de fond. Deci, Colegiul penal nu va examina criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente faprice, ci va verifica, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanța de fond și cea de apel, corectitudinea soluției adoptate în cauză.

În continuarea acestei idei, instanța de recurs ține să explice părții că, pentru a constitui temei de casare eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

În cauza deferită judecării, după verificarea actelor cauzei, o atare eroare nu a fost constatată de către instanța de recurs.

Prin urmare, opozabil celor enunțate de recurent, Colegiul penal, subsidiar verificând materialele dosarului, specifică că judecând apelurile declarate instanța a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă de menținere a sentinței, în partea condamnării lui Mateaș Gh., în baza art. art. 361 alin. (1) Cod penal, cu dispunerea încetării procesului penal în temeiul art.60 Cod penal, din motivul intervenirii termenului de prescripție și în partea achitării acestuia pe capetele de învinuire incriminate în baza art. 189 alin. (5), art. 155 și art. 190 alin.(2) lit. c) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Totodată, corect s-a intervenit, în partea individualizării pedepsei, pe art. 352 alin. (3) lit. d) Cod penal, fiindu-i stabilit lui Mateaș Gh., corect 4 ani închisoare, cu aplicarea art. 90 Cod penal și dispunerea suspendării executării pedepsei pentru un termen de probațiune de 2 ani.

La fel, se specifică că, recurentul invocând eroarea de drept prevăzută de pct. 6), menționează despre faptul că instanța de apel nu s-a expus argumentat asupra tuturor motivelor din cererea sa de apel, cu toate acestea dînsul nu relevă asupra căror anume motive nu s-a pronunțat instanța.

Din atare considerente, Colegiul penal respinge, ca nefondate, alegațiile titularului dreptului de recurs și reiterează că invocarea unor pretinse erori admise la etapa judecării cauzei de instanța de apel, urmează a fi precedate de o motivare corespunzătoare privind esența acestora și indicarea expresă a circumstanțelor cauzei cărora se circumscriu.

Colegiul penal apreciază că decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor din art.6 CEDO.

În același context, Colegiul penal menționează că, deși art. 6 § 1 al Convenției obligă instanțele judecătorești să-și motiveze hotărârile, însă Curtea a clarificat că acest lucru nu impune un răspuns detaliat la fiecare argument invocat de parte (*Van de Hurk v. the Netherlands*). Modul în care se aplică obligația de a motiva hotărârile judecătorești poate varia în funcție de natura acestora și trebuie apreciat în lumina circumstanțelor cauzei (*Hiro Balani v. Spain*).

În opinia instanței de recurs, instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile părților și a adoptat o hotărîre legală, întemeiată și motivată, însușindu-și legal argumentele instanței de fond, argumente fundamentate în fapt și în drept, prezentate în hotărîrea atacată și corect a considerat că probele puse la baza

sentinței nu conțin erori procesuale ce ar putea influența autenticitatea concluziilor, dovedind indubitabil vinovăția inculpatului pe cele două capete de învinuire imputate în baza art. 352 și 361 Cod penal, și totodată fiind corect dispusă achitarea lui Mateaș Gh. în baza art. 189 alin. (5), art. 155 și art. 190 alin.(2) lit. c) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Cu privire la criticele apărătorului privind blîndețea pedepsei stabilite inculpatului, Colegiul penal amintește că, pedeapsa penală, potrivit art. 61 Cod penal, este o măsură de constrîngere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, care are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni, atît din partea acestuia, cît și a altor persoane. Or, ca măsură de constrîngere, pedeapsa are pe lîngă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului.

Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încît inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvîrșirii unor fapte similare.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, avînd ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului incriminat prin rechizitoriu inculpatului, la caz, fiind vorba de art. 352 alin. (3) Cod penal, în baza căruia a fost condamnat Mateaș Gh.

Astfel, Colegiul penal menționează că pedeapsa se consideră echitabilă cînd aceasta impune inculpatului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracțiunii săvîrșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți perturbate prin infracțiune.

De altfel, Colegiul penal remarcă că este prerogativa instanței de judecată să aprecieze dacă scopul pedepsei poate fi atins fără executarea efectivă a acesteia. În formarea acestei convingeri, instanța de judecată urmează să țină cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege. Deși legea nu îngrădește libertatea instanței de judecată de a-și forma convingerea cu privire la posibilitatea făptuitorului de a se îndrepta fără executarea efectivă a pedepsei, ea obligă instanța să-și motiveze hotărîrea de suspendare condiționată a executării pedepsei, indicînd precis acele motive pe care s-a întemeiat concluzia.

La caz, Colegiul penal reține că instanța ierarhic inferioară a efectuat o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului urmărind în acest sens comportamentul său, precum și circumstanțele săvîrșirii infracțiunii.

Din atare considerente, instanța de recurs găsește neîntemeiate alegațiile titularului dreptului de recurs în partea solicitării de a exclude art. 90 Cod penal în privința inculpatului și constată că concluzia instanței de apel, privitor la faptul că corijarea lui Mateaș Gh. este posibilă și prin aplicarea față de dînsul a pedepsei sub formă de închisoare, cu suspendarea executării pedepsei pe un termen de probațiune, este legală, motivată și întemeiată.

Prin urmare, Colegiul penal opinează că temeiul pentru recurs invocat de recurent nu este incident cauzei, iar instanța ierarhic inferioară și-a motivat just soluția adoptată, acordînd deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 și 90 Cod penal la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, stabilindu-i o pedeapsă proporțională faptei săvîrșite.

Din acest punct de vedere se conchide că, de fapt, în cauză nu s-a comis nici eroarea de drept prevăzută în pct. 10) a alin. (1) din art. 427 Cod de procedură penală, la care se face referință, deci, nu persistă temeiul de casare a deciziei adoptate de instanța de apel.

Avînd în vedere considerentele menționate în partea descriptivă a decizie și raportînd situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța de apel a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art.414-419 Cod de procedură penală, iar argumentele din recursul ordinar declarat de avocatul Macar Al. în numele părții vătămate Pantazi A., sunt vădit neîntemeiate.

9. În temeiul art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Macar Alexandru în numele părții vătămate Pantazi Adrian, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 octombrie 2015, în cauza penală privindu-l pe Mateaș Ghenadie Dumitru, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la 06 mai 2016.

Președinte

URSACHE Petru

Judecător

NICOLAEV Ghenadie

Judecător

MORARU Petru